

Kryteria oceny pracy pisemnej kazusu z prawa publicznego

Ad 1.

Na organie prowadzącym postępowanie spoczywa obowiązek zapewnienia stronie prawa do czynnego udziału w postępowaniu (art. 10 § 1 k.p.a.). Bezsporne jest, że stronami w postępowaniu w sprawie o udzielenie pozwolenia na budowę są właściciele, wierzycieli użytkownicy lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu (art. 28 ust. 2 Prawa budowlanego). Bezsporne jest, że działka nr 344 znajduje się w obszarze oddziaływania zamierzonej inwestycji. Skoro Feliks D. nie żył w trakcie prowadzonego postępowania, to obowiązkiem organów było zapewnienie prawa do czynnego udziału następcom prawnym zmarłego, albowiem spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy, spadkobierca nabywa spadek z chwilą jego otwarcia (art. 924 i 925 k.c.). Skoro w sprawach dotyczących praw zbywalnych lub dziedzicznych w razie śmierci strony w toku postępowania art. 30 § 4 k.p.a. określa, że w miejsce dotychczasowej strony wstępują jej następcy prawni, to tym bardziej obowiązkiem organów jest zapewnienie prawa do udziału w postępowaniu następcom prawnym zmarłego, którzy stali się stronami postępowań dotyczących nieruchomości wchodzącej w skład spadku. Wojewoda nietrafnie stwierdził w tej sytuacji niedopuszczalność wniesionego odwołania po myśli art. 134 k.p.a. Organ odwoławczy podjął czynności wyjaśniające status odwołującej się Zofii D., nie mógł zatem wydać postanowienia na podstawie art. 134 k.p.a., podejmowanego w fazie wstępnej postępowania odwoławczego. W judykaturze nie jest kwestionowane, że twierdzenie wnoszącego odwołanie, iż decyzja organu I instancji dotyczy jego interesu prawnego, podlega weryfikacji w toku postępowania odwoławczego i w razie jej negatywnego wyniku, organ odwoławczy wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odwoławczego na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a. (por. uchwała składu siedmiu sędziów NSA z dnia 5 lipca 1999 r., OPS 16/98, ONSA 1999, Nr 4, poz. 119). Wojewoda zwracając się do Wójta Gminy W. o nadesłanie kopii testamentu miał świadomość, że Feliks D. nie żył w trakcie toczącego się postępowania administracyjnego, zatem winien zapewnić prawo do czynnego udziału, w tym prawo do wniesienia środka odwoławczego, jego następcom prawnym. Wojewoda zachował się pasywnie, skoro nie podjął skutecznych czynności wyjaśniających, zadowolając się odmową wydania testamentu przez sekretarza urzędu gminy. Organ naruszył swoje obowiązki wynikające z treści art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., zobowiązujących do podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do

dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Organ odwoławczy mógł dokonać oględzin testamentu, mógł także odebrać od odwołującej się Zofii D. oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania, mógł przesłuchać w charakterze świadka Wójta Gminy W. Wydane postanowienie ocenić należy jako sprzeczne z prawem, skoro status Zofii D. nie został wyjaśniony w sposób bezsporny.

(0-10 pkt)

Ad 2.

Stanowisko Prokuratora Rejonowego w P. odmawiającego wniesienia sprzeciwu jest nietrafne. Prokuratorowi służy prawo wniesienia sprzeciwu, m.in. jeżeli przepisy kodeksu przewidują wznowienie postępowania (art. 184 § 1 k.p.a.). Bezsporne jest, że w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę nie brali udziału następcy prawni Feliksa D., zachodziła przeto podstawa do wznowienia, o jakiej mowa w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. (strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu). Jeżeli podstawą sprzeciwu jest naruszenie przepisu art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., wniesienie sprzeciwu wymaga zgody strony (art. 184 § 4 k.p.a.). Agata Z. zwracając się o wniesienie sprzeciwu, udzieliła zgody na jego wniesienie, jako pominięta strona postępowania. Z mocy art. 189 k.p.a. tylko prokurator, który wniósł skargę na decyzję organu administracji publicznej do sądu administracyjnego, nie może z tych samych przyczyn wnieść sprzeciwu. Z tego powodu pogląd prokuratora o niedopuszczalności wniesienia sprzeciwu jest nietrafny. Prokurator nie wykorzystał możliwości przewidzianych dyspozycją art. 43 ust. 1 ustawy o prokuraturze, według którego jeżeli wymaga tego ochrona praworządności w sprawach, o których mowa w art. 42 ustawy o prokuraturze, prokurator może żądać nadesłania lub przedstawienia akt oraz dokumentów i pisemnych wyjaśnień, przesłuchać świadków i zasięgnąć opinii biegłych, a także przeprowadzić oględziny w celu wyjaśnienia sprawy. Prokurator mógłby odmowę wniesienia sprzeciwu argumentować niecelowością wszczęcia postępowania nadzwyczajnego wobec toczącego się postępowania sądowego.

(0-6 pkt)

Ad 3.

Przesłanki wstrzymania wykonania aktu lub czynności normuje art. 61 § 3 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Ppsa), który stanowi, że po przekazaniu sądowi skargi sąd może na wniosek skarżącego wydać postanowienie o wstrzymaniu

wykonania w całości lub w części aktu lub czynności, o których mowa w § 1, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, z wyjątkiem przepisów prawa miejscowego, które weszły w życie, chyba że ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania. Odmowa wstrzymania wykonania aktu lub czynności przez organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu. Dotyczy to także aktów wydanych lub podjętych we wszystkich postępowaniach prowadzonych w granicach tej samej sprawy. Przepisem szczególnym normującym reguły wstrzymania wykonania aktów zaskarżonych do sądu administracyjnego jest art. 35a Prawa budowlanego, który stanowi, że: „1. W przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję o pozwoleniu na budowę wstrzymanie wykonania tej decyzji na wniosek skarżącego sąd może uzależnić od złożenia przez skarżącego kaucji na zabezpieczenie roszczeń inwestora z powodu wstrzymania wykonania decyzji. 2. W przypadku uznania skargi za słuszną w całości lub w części kaucja podlega zwrotowi. 3. W przypadku oddalenia skargi kaucję przeznacza się na zaspokojenie roszczeń inwestora. 4. W sprawach kaucji stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o zabezpieczeniu roszczeń”. Wojewódzki sąd administracyjny rozpoznając wniosek skarżącej o wstrzymanie wykonania decyzji Starosty o pozwoleniu na budowę mógłby uzależnić wstrzymanie wykonania od złożenia przez skarżącą kaucji w wysokości kary umownej, jaką musiałaby zapłacić spółka „Hol-Ster” przedsiębiorstwu budowlanemu.

(0-7 pkt)

Przy ocenie należy uwzględnić następujące kryteria:

- trafność odpowiedzi,
- zasadność i sposób argumentacji,
- umiejętność stosowania zasad wykładni,
- poprawność w ocenie legalności działań organów administracyjnych,
- słownictwo i komunikatywność wypowiedzi,
- poprawność językową wypowiedzi.

Pozostałe 2 pkt można przyznać za:

- wyróżniającą się argumentację,
- wykazanie się ponadstandardową wiedzą związaną z tematyką przypadku.